

ПЕТЪР ДЪНОВ
ЗА
ЧАСТНАТА
СОБСТВЕНОСТ

ХЕЛИОПОЛ

С настоящата книжка съставителство въз основа на изказаното от Учителя Беинса Дуно, познат като Петър Дънов на българите, се стремим да насочим вниманието към тази важна тема от Учението Му, каквато е темата за собствеността. Темата за „Мое и твое, наше и ваше!“!

Тъй като Учението Му, това не е религия, нито вероизповедание, нито пък просто сбор от Правила за успех в живота и просто ей така голо приказване за мъдростта и добруването, нито пък ню ейдж позитивно мислене, Учението Му не е това! Това е Учение за новата конструкция на човека и обществото. За бъдещата еволюция на човека!

За развитието на човека и обществото! И на обществото! Да, това Учение е социално! А не просто едно Учение само за здраве или Учение само за Любов, разбирана по човешки! „Няма по-голяма Любов от Божията“, казва Учителя!

Това е Учение за Любовта, Мъдростта и Истината! Учение за Новият човек, от което той ще се нуждае занаяпред все повече и повече. Учение за народа, дадено на българският народ, за да го разпространи сред другите народи. Никой няма права върху това Учение, то е божествено и е дадено от страна на Отецът Велик по време на пребиваването на неговият служител Петър Дънов като школата на Беинса Дуно в България.

Темата в това Учение за обществените отношения е изключително важна. Живот за Цялото, постигане на колективното съзнание!

Първо издание на български

съставител: **родолюбив българин**

© **Хелиопол**

© **Културна асоциация Беинса Дуно**

ISBN: 978-954-578-332-6

Съдържанието

ЗА ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ	5
I. Трябва ли да има частна собственост.	8
II. Премахване на частната собственост.	10
ЗА ПАТЕНТИТЕ	14
I. Що е то патент?.....	14
II. Отношение на Бенджамин Франклин към патентите.	14
III. Патентът от гледна точка на Природата.	16
IV. Живот без сенки, вечно течащи извори и чешми без кранове.....	18
V. Патентите на лявата и дясната страна на живота.	19
VI. Какви изобретения да правим и как да ги патентоваме?.....	21
ЗА БЕЗПЛАТНИЯТ ХЛЯБ	24
1. Хлябът – символ на Словото Божие.....	24
2. Живият хляб.....	25
3. Не продавай Божиите блага!	28
4. Продажба на хляб – абсолютно забранено!	30
5. България – първата държава с безплатен хляб... ..	31
6. Безплатната фурна на Учителя.	32
8. Монетите на Новата епоха	34
9. Трите фази на човешка дейност – мъчение, труд и работа.....	34

ЗА НОВАТА АРХИТЕКТУРА.....	43
I. Къщите на бъдещето.....	43
II. Препоръки за новите къщи.....	48
III. Ролята на архитекта.	51
IV. Насоки за съжителство в Новия Изгрев.....	54
 Как да се проповядва на българския народ, как да се просвещават българите!.....	 58

ЗА ЧАСТНАТА СОБСТВЕНОСТ

Христос казва: Който намери частната собственост, ще изгуби себе си, живота си; а който изгуби частната собственост, ще придобие живота си.

Следователно, вие като християни, трябва да премахнете частната собственост. Частната собственост е едно зло, както за всеки човек, който иска да се развива, така и за всеки окултист и мистик специално, който иска да проучва тайните на Природата. Частната собственост е велико зло. Аз не подразбирам държавния строй, но който иска да разбере човешкия жи- зот, трябва да се откаже от частната собственост.

За да не изпада в изкушения, светията не трябва да има никаква собственост. Даже за иглата той не трябва да казва, че е негова. Обсеби ли нещо, съблазънта непременно ще дойде. Ползвайте се от всичко като пособие, но като ти вземат пособията, остани тих и спокоен – нищо да не те смущава.

Извадете тази греда, т.е. частната собственост от околото си. Христос казва: Извадете от вашето око тази собственост, за да се оправи светът. Тогава малките спънки, малките сламчици ще изчезнат.

Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. Ако човек може да изменя всеки ден своите части на тялото, да управлява желанията и действията на своите органи, както и на мозъка си с всичките му центрове, той ще бъде отличен човек. Кажете си: „Сега не ми трябва никакви къщи, ниви, това е за бъдещата култура.“

Земята е само една работилница, на нея не може да имате собственост. Най-голямото заблуждение е собствеността. Зе-

мята е едно велико училище и като научиш на нея изкуството, за което си дошъл, ще си заминеш, като оставиш ножиците и всички инструменти; нищо няма да вземеш със себе си.

Човек има право да обработва земята, но не да я обсебва. Това изисква Бог от нас. Това изисква Любовта.

Който разбира Любовта, порядъка и смисъла на нещата, дохожда до такова разширение, че всичко в света счита за свое, а всичко свое – за притежание на Бога.

Ако обичаме братята и сестрите си, ние може да разполагаме с това, което те имат. Ако не ги обичаме, явява се Законът за частната собственост. Частната собственост е дошла, когато Любовта е престанала да действа. В случай на раздори, жената казва: „Ще се разведе от него, но ще го накарам да ми плаща.“ Хора, които не изискват от живота нищо особено, може да живеят с тази идея за частната собственост; но хора, които искат да разрешат тайните на Природата, да проучат своето съществуване и смисъла на живота, за тях частната собственост е голяма спънка, голямо зло.

Едно от качествата на новия живот е, че той не търпи никакъв излишък, никакъв недоимък. Тия излишни енергии в Природата създават злото. Никога не дружете с човек, който има излишък – нищо повече.

И тъй, бъдещата разменна монета е Законът на Любовта. Ще дойде ден, когато парите ще изчезнат от употреба. Питате: „Как ще живеят хората без пари?“ – Както на Небето. Ако отидете на Небето и предложите на някой търговец пари, той ще се почувства крайно обиден и ще каже: „Тук парите не вървят.“ Той ще се чувства щастлив, че може да ви даде от стоката си без пари. Там се купува и продава без пари. Разликата между земния и духовния живот се заключава в следното: На Земята се купува и продава с пари, а на Небето – без пари. На Земята

се живее повече с омраза, а на Небето – с Любов; на Земята си служат с лъжата, а на Небето – с Истината.

Днес ние сме влезли в частната собственост, за да завладяваме света, а с това сме изгубили Висшето. И затова Христос казва: „Който намери частната собственост, ще изгуби себе си, живота си.“ Който е напуснал учението на частната собственост, той се приближава към Бога и към бъдещата култура, а който вярва в частната собственост, той се отдалечава от Бога.

Пак повтарям: Пазете се от идеята за частната собственост, която задушавя човека. Идеята да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен, е идея на частната собственост. Тая идея ще ви заведе в гроба. Тя задавя човека, както всяка хапка, която попада в кривото гърло. Гърлото, сърцето трябва да се отворят и разширят, да диша човек свободно. Извадете хапката, която е отишла в кривото гърло и ви задушавя! Идеята за частната собственост може да задуши човека. Умът, сърцето, душата и духът са притежанието и нищо друго. Твое е само това, което носиш със себе си неизменно, което Бог ти е дал. Ти не можеш да вземеш нито един атом от другите, нито те от тебе.

Кое е Новото, което се очаква? Какво носи новият живот? Какви блага носи той? – Той превръща гъсеницата в пеперуда; освобождава човека от идеята за частната собственост. В Божественото право няма никаква собственост.

Прогресът на човечеството не стои в произвеждането на материални блага. Човечеството си докара толкова болести и нещастия със своята лакомия. Докато има учители, които работят за пари; докато има проповедници, които проповядват за пари; докато има съдии, които служат за пари; докато всичко става с пари, ние ще имаме свят като сегашния.

Първият член на новата конституция гласи: Ще обичаш хората без пари!

Вторият член на новата конституция гласи: Ще учиш хората без пари!

Третият член на новата конституция гласи: Ще работиш на хората без пари!

Възможно ли е това? – Възможно е. Колко плащаш на малката рекичка, която полива твоята градина? Ако малката рекичка може да ти направи една услуга без пари, защо и човек да не направи същото?

Светът ще се оправи, когато всички хора – учители, свещеници, проповедници, майки и бащи започнат да работят без пари. Всеки трябва да работи даром от Любов.

Новото работене е работене без пари – от Любов. Това ще разреши всички въпроси, които вълнуват човечеството.

I. Трябва ли да има частна собственост.

Трябва ли да съществува частна собственост? Отговарям: Частна собственост не може да съществува. Да владееш нещо, можеш, но да му туриш табела, че това е твоя собственост, нямаш право. Можеш да владееш тялото си, можеш да владееш къщата си, но владението е временно нещо. Как ще наречеш частна собственост закланото агне, кокошка, прасенце? Нямаш право да строиш грамадни къщи. Това самата природа ти доказва. – Как? – Чрез земетресенията. Земята се оплаква, че носи по-голям товар, отколкото трябва, и Бог изпраща едно земетресение да я освободи. Земята не е длъжна да носи такива тежки товари. Това искам да каже Христос в стиха: „Ако не разбирате земните работи, как ще разберете небесните?“

Казвате: Значи, и Христос е бил против частната собственост. Какво ще правим, ако се откажем от нея? Приложете владението. Колко време трае цвета на едно растение? Всеки цвят

е временен. Както цветът и плодът не са вечни, така и частната собственост, и владението са временни неща. Като говоря против частната собственост, нямам пред вид вашите къщи [тела]. Аз говоря за оная частна собственост, срещу която и вие сами протестирате. Например, мъжът счита жена си своя частна собственост; жената счита мъжа си частна собственост. Те трябва да се жертват един за друг, без да се владеят, без да се считат частна собственост. Това не значи, мъжът да напусне жена си, или жената да напусне мъжа си. Връзката между жената и мъжа трябва да бъде вътрешна, да почива на закона на любовта, в която няма измяна.

Казвам: Човек може да излиза от тялото си, т. е. от своята къща по желание, без да става нужда други същества да го обсебват и пъдят навън. Има закони, чрез които човек може да пази своето владение. Казвате, че баща ви, например, умрял и отишъл при Бога. Всъщност, баща ви е изпъден, други са взели неговата частна собственост, и той остава в положение на бездомник. Вазов нарича бездомниците „немили-недраги.“ Те са героите на човечеството. Най-големите злини и беззакония в света стават все за частната собственост. И парите, и яденето, всичко е частна собственост. Ако искате да живеете добре и в хармония с великата разумност, откажете се от частната собственост. Само така ще разберете дълбокия смисъл на Божествения живот.

Пак повтарям: Пазете се от идеята за частната собственост, която задушавя човека. Идеята да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен е идея на частната собственост. Тая идея ще ви заведе в гроба. Тя задавя човека, както всяка хапка, която попада в кривото гърло. Гърлото, сърдцето трябва да се отворят и разширят, да диша човек свободно. Извадете хапката, която е отишла в кривото гърло и ви задушавя.

Кое е новото, което се очаква от новия живот? Какви блага носи тоя живот? Той превръща гъсеницата в пеперуда и я учи, как да изважда сладкия нектар от цветята. Той освобождава човека от идеята за частната собственост. Не говоря против вашите тела, като частна собственост, като лично владение. Казвам: Пазете телата си, че като дойде господарят ви, да дадете сметка за това, което сте получили от него. Ще кажете: Господарю, много добре прекарах в твоя дом. Връщам го с направените подобрения. Ако имаш намерение да ме пратиш пак на земята, дай ми по-добър дом, да придобия нещо повече от това, което сега придобих.

II. Премахване на частната собственост.

Христос казва: „Ако махнете частната собственост между братя и сестри, вашият ум и дух ще бъдат свободни, за да можете да станете добри хора.“ Ако всички жени на бялата раса се проникнат от тази идея, то в 100 години биха подтикнали човечеството 4–5 хиляди години напред. Аз говоря принципно, а не за хатъра на този или онзи и разглеждам въпроса в широк смисъл.

Нима съвременните хора работят? Това не е работа, то е мъчение, труд. Работата се върши винаги с любов, трудът служи на дълга, а мъчението става чрез насилие. Причина за всичко това е тази собственост. Жената, която е внесла този навик в света, е виновна за това зло. Всички жени учат децата си и казват: „Гледайте да станете по-богати, повече приходи да имате, искайте от мъжете си всичко, каквото ви трябва, не им казвайте всичко, дръжете си в резерв и т.н.“ Затова жената почва да иска това, онова от мъжа си, без да се интересува от неговото положение, а той се вижда в чудо и не знае, как да я задоволи.

Следователно, вие, като християни, трябва да премахнете частната собственост. Частната собственост е едно зло, както за всеки човек, който иска да се развива, така и за всеки окултист мистик специално, който иска да проучва тайните на природата. Частната собственост е велико зло. Аз не подразбирам държавния строй, но който иска да разбере човешкия живот, трябва да се откаже от частната собственост. Това не значи, че трябва да сме мързеливи, но да се научим да работим.

Земята е наша и ние можем да разполагаме с нея. Ако обичаме братята и сестрите си, ние може да разполагаме с това, което те имат. Ако не ги обичаме, явява се законът за частната собственост. Частната собственост е дошла, когато любовта е престанала да действа. Във време на раздори, жената казва: „Ще се разведе с него, но ще го накарам да ми плаща.“ Хора, които не изискват от живота нищо особено, може да живеят с тази идея за частната собственост; но тези, които искат да разрешат тайните на природата, да проучат своето съществуване и смисъла на живота, за тях частната собственост е голяма спънка, голямо зло. Трябва да престанете да се осигурявате, а да работите. Човек може да си създаде някаква работа, която да го задоволява. Но вие ще ми възразите: „Господ дава, но в кошара не вкарва.“ Тази поговорка е създадена след съгрешаването на Ева. Частната собственост, това е кошарата. Ева е скрила тази поговорка. Тази поговорка се подразбира така, че ако искате да имате частна собственост, трябва сами да си вкарате овците в кошарата. Господ всякога дава богатство, но в частната собственост не вярва. Днес хората се възхищават от тази поговорка. Аз намирам, че тя е човешко изобретение.

Христос казва: „Извади тази греда“, т.е. частната собственост, от околото си, никаква кошара не ти трябва. Христос те извежда от кошарата и ще те заведе на паша. Това показва, че той

не вярва в частната собственост. И всички християни, които вярват в частната собственост, имат църкви, секти и пр. В религиозно отношение те считат, че трябва да се делят на будисти, брамини и др., което показва, че вярват в частната собственост. Аз вярвам само в един велик Божествен принцип, но в никакви форми не вярвам. Господ е създал принципите, а формите ние създаваме. Сам си правя моето гърне, но не вярвам в никакви гърнета.

Днес хората се молят на гърнетата си. Като си направят къща, започват да стават смели и да вярват, като си казват: „Вярвам вече в Бога и мога да се кръстя. Да пази Господ къщата ми, друг да не ми я вземе“, за това се кръсти той. Такъв човек не вярва в Бога, а в къщата си. Аз не се кръстя по този начин и казвам на Господа: „Господи, няма защо да пазиш моята частна собственост, аз не я признавам, не вярвам в нея, прости ме, че толкова пъти съм се кръстил и съм Те задължавал. Аз искам, заедно с Тебе, да ходя свободно по онези бистри, пенливи потоци, по зелените и росни ливади, по кичестите и гъсти гори, да разсъждавам и да бъда свободен гражданин на цялата земя.“ – Само така ще разберете Христос, само така ще бъдете близо до Него.

Като ви гледам днес, не ми се харесват очите на всинца ви, извадете от тях гредата! И щом извадите гредата от очите си, ще дойде Христос, вашият пастир и ще ви изведе из вашата частна собственост. Ще ви се дадат най-благоприятни условия за живот, ще ви създаде нови тела, братя, сестри, общества и народи, за да може да живеете и работите между тях. Достатъчно сте служили на стария си господар. Някой изгубил къщата си, умряло му детето, отчайва се и се самоубива. Защо постъпва така? – Защото вярва в частната собственост. Господ е взел сина или дъщеря ти, защото вижда, че не ще може да живеят в тази къща.

Днес ние сме излезли в частната собственост, за да завладеем света, а с това сме изгубили висшето. И затова Христос казва: „Който намери частната собственост, ще изгуби себе си, живота си, а който изгуби частната собственост, ще придобие живота си.“ Който е напуснал учението на частната собственост, той се приближава към Бога и към бъдещата култура, а който вярва в частната собственост, той се отдалечава от Бога. И вие ще вървите по този път; смело ще вървите, юнашки ще разрешавате този въпрос. Когато Господ види, че вие поставяте налице книгата, в която ще започнете да бележите всички пунктове, по които ще се отказвате, Той ще каже: „Аз ще помогна със своите помощници на тази българка, която се заеме с изваждането на гредата.“ Да видим, коя е първата българка, която ще се заеме с тази работа. Аз зная много, които вярват в Новото учение и са готови да се откажат от частната собственост, но в същото време са осигурени в много банки. Ние трябва да сме верни на един принцип не само по форма, но и по съдържание, и по смисъл.

ЗА ПАТЕНТИТЕ

I. Що е то патент?

Патентът (от лат – грамота; patens – открит, отворен) е форма на интелектуалната собственост. Тя се състои от набор от изключителни права, предоставени от суверенна държава на изобретател или упълномощено от него лице за ограничен период от време в замяна на публичното оповестяване на дадено изобретение. Когато предмет на патента е продукт (изделие, устройство, машина, съоръжение, вещество и др.), притежателят на патента има право да забрани на трети лица да ползват или произвеждат продукта, както и да търгуват с него. Когато предмет на патента е метод, притежателят има право да забрани на трети лица да прилагат метода, както и да ползват или да търгуват с продукта, директно получен при използване на метода. (Уикипедия).

II. Отношение на Бенджамин Франклин към патентите.

Бенджамин Франклин е американски общественик, учен, издател, дипломат и изобретател. Той е убеден вегетарианец и пацифист, един от 56-мата подписали Декларацията за независимост на САЩ. Известен още с просветителската си дейност и с множеството си популярни цитати, както и със своите експерименти, рационализации и нововъведения за бита. Сред изобретенията на Франклин са затворената фурна, медицин-

ския катетър, гръмоотвоода, плавниците, може би бифокалните очила и ред др. В своята „Автобиография“ той пише:

„По-рано трябваше да спомена, че през 1742 г. изобретих отворена печка за по-добро отопление, която в същото време разходваше по-малко гориво благодарение на загряването на преминаващия през нея въздух. Представих прототипа на приятеля ми Робърт Грейс, който имаше ковачница и сметна, че изработването на плочите за тези печки ще му бъде изгодни, защото търсенето се увеличаваше. За да стимулирам това търсене, написах и отпечатах брошура, озаглавена: „Новата пенсилванска печка: Пълно описание на конструкцията и начина на действие; предимствата им пред другите методи на отопление и отговор на всички критики към тях“. Брошурата се посрещна добре. Губернатор Томас толкова хареса печките ми, че предложи да ми издаде патент, даващ право да бъда единственият им разпространител за определен период от време. Отказах му заради принципа, че *когато използва богатата от чуждите изобретения, човек трябва да предоставя своите свободно и безплатно на другите хора.*

Разбрах обаче, че някакъв ковач от Лондон взел моя модел, внесъл малки промени в него (които само влошават функционирането на печката), патентовал го в Англия и натрупал малко състояние от това. И това не е единственият случай на мое изобретение, патентовано от други, срещу което никога не съм възразявал, защото нямам желание да се облагодетелствам от откритията си и мразя споровете. Въвеждането на упоменатите печки в масова употреба тук и в съседните колонии позволи на жителите им да пестят много дърва.“ (Из „Автобиография“, Жануа-98, 2007, С)

III. Патентът от гледна точка на Природата.

Един изобретател открие нещо, работи, мисли по един въпрос цели 20 години, но един ден той подшушне някому, че има някакво ново откритие и не забелязва, че дойдат някои и му го задигнат. Той остава без нищо, с празни ръце, на чист понеделник. Кой от двамата е на правата страна? Единият съжалява, че му откраднали идеята, а другият се радва, че идеята му прогресирала. Питам: Идея може ли да се краде? Не може да се краде. Идея може ли да се патентова? Не може да се патентова. Вие мислите, че идеите могат да се патентоват и ги патентовате на общо основание. Когато някой вземе идеята ви и я тури на работа, защо трябва да страдате? Радвайте се, че той я е патентовал. Какво лошо има в това, че я патентовал. Нека я патентова. Нали тази идея трябва да влезе в света, да помага на хората? [*По време на Учителя има такива случаи, в които се издават негови текстове или песни от името на други хора. В свои беседи той споменава с добро отношение за това и никъде, никога не е говорил за авторски права или за нарушението им.*]

В света, в природата няма собствени неща. Ако съвременните хора не успяват в живота си, това се дължи на факта, че те задържат богатата, които великата природа обилно раздава, и ги патентоват като собствени изобретения. Някой написал една научна книга, или открил някакъв закон, създал някаква теория и т.н. Каква собственост е тази? Законите са притежание на природата. Те съществуват в самата нея, а човек дохожда и патентова нейните закони. Ще кажете, че някой изработил една машина и я счита свое изобретение. Машината е негово изобретение, а законите, въз основа на които е построена тя, са природни. Чия е машината? На кого принадлежи тя: на човека или на природата?

Наистина, животът на сегашните хора, както и цялата съвременна култура, се заключава в купуване и продаване. Съберат се двама търговци: единият продава, другият купува. Съберат се двама учени: единият изнася научни факти, другият слуша. После те разменят ролите си – и двамата аргументират, докато дойдат до пълно съгласие. Един учен изнамерил нещо и го изнася пред света. Всички казват: Гениален човек е той, умна глава. Като приемат изобретението му, той бърза да го патентова. Колко ще му платят? Около десет милиона. Днес не са много пари, но не са и малко. Да спечелиш десет милиона лева, за това се иска гениална глава! Поет написал една поема и като я одобрят, започва да си мисли, в какъв тираж да я издаде, колко хиляди лева ще спечели и т. н. Ние не признаваме тези работи. – Защо? – Слушаш учения и поета да казват: Ние сме идеалисти, служим на една велика, свещена идея, работим за своя народ. Каквото и да говорят те, ние не ги признаваме. – Защо? – Всичко турят в своя джоб. Те приличат на онази булка, която, като напусне бащиния си дом, започва да плаче и нарежда, да покаже пред хората, че скърби за баща си и майка си. Такъв обичай имат селяните в северна България. Като напуска дома си, булката викне да плаче, цяло село да я чуе. От едната ѝ страна върви деверът, от другата – младоженикът, а тя в средата – плаче. Деверът казва на младоженика: Братко, да я върнем назад. Защо ни е такава снаха, цял ден да плаче? Като чува това, булката се обръща към девера и казва: Не ми обръщайте внимание, аз ще плача, а вие ме водете напред. Аз плача идеално, да видят хората, че скърбя за бащиния си дом. Питам: Кое е идеалното тук?

Опасността от откритията, които съвременната наука би могла да направи, седи в това, че всяко откритие ще се патентова и ще се използва само за богатите хора. За пример, открие се

серум против някаква опасна и мъчно лечима болест, но струва скъпо. Богатите ще могат да си доставят и да се лекуват, а сиромасите, по нямане на пари, ще умират. Тогава животът ще се продава. А Христос казва: „Блажени кротките, защото ще наследят земята“. Наистина, кротките ще разполагат с новото знание, което носи светлина и живот.

Тъй щото, светлината и животът не се продават, но се придобиват. А вие каквото имате сега, искате да го патентовате. Аз не искам да засягам вашата собственост, но гледам някой път, като намерите някой косъм от мене, туряте го в джоба си. Нямам нищо против това. Но най-първо попитайте косъма: „Позволявате ли да ви взема?“ А пък вие го вземате и го туряте в джоба си. Сега да дойдем и до музиката. Има някои работи, които трябва да учите. Вие ще учите тази музика, а пък онова, което ще ви уча аз, не искам да го патентовате.

IV. Живот без сенки, вечно течащи извори и чешми без кранове.

Любовта е Живот без сенки. Самата Любов е закон за себе си. Когато обичаш някой човек, най-първо му дай Свобода. Някои, като обичат, държат под контрол лицето, което обичат, затварят го. Хората не спазват законите на Любовта. Всеки иска да вземе патент, че това и това е негово, а Природата не дава патент. Всеки човек в света е свободен и ако хората са станали роби, те сами са станали такива. Ако са станали нещастни, то е защото са загубили своята Любов. Който само иска, той не може да разбере любовта. За да я разбереш, трябва да даваш. Първо ще възприемеш любовта, а после ще даваш. И колкото възприемеш, толкова ще даваш. Чешмата, изворът поддържа принципа на вечното даване. Чешмата, колкото приема, толко-

ва дава. Ако не разбирате този закон, вие ще поставите кран на чешмата и ще спрете любовта. На място ли е този кран? Няма човек на земята, който да не е сложил кран на чешмата си. Жената се опитва по няколко пъти на ден да завърти крана на своя мъж – да не изтича водата навън. Ако изтече малко повече вода, отколкото трябва, тя вдига шум, сърди се и казва: Изтече светата вода! Жената мисли, че само тя има право да отваря и затваря крана на мъжа си. Ако някой си позволи да пие от таза чешма, тя повдига „източен въпрос“. И мъжът по няколко пъти на ден проверява крана на жена си, да не изтича водата. Така постъпва и братът със сестра си, господарят със слугата – постоянно проверяват крановете. Такъв е животът на сегашните хора. И по отношение към мене, всеки ден се изреждат хора, да проверяват, дали моят кран е затворен. Те затварят, аз отварям. Ако намерят крана отворен, питат: Кой отвори крана? – Сестра или брат, който отваря крана, и други, които го затварят, са от една и съща категория. Дойде някой при мене, отвори крана. Като си отива, затваря го. Значи, само той да се ползва. Дойде друг, и той прави същото. Не е ваша работа, да отваряте и затваряте човешките кранове. Не е позволено, да поставяте кран на човешката душа. По-добре да има кал пред чешмата, отколкото прах. Най-лошият живот, с отворен кран, е за предпочитане пред най-добрия живот, но със затворен кран. Сега, чешмите на всички християни са със затворени кранове.

V. Патентите на лявата и дясната страна на живота.

Сега вие искате да бъдете щастливи. Освободете умовете си от всички заблуждения и знайте, че всички вие сте щастливи. Вие можете да бъдете щастливи. Как? – Вземете дясната страна на живота, и всеки от вас ще бъде щастлив.

Ако пък някой от вас се е наситил на щастие и на блаженство и иска за малко да се освободи от него, казвам му: лявата страна на живота! И сега, аз виждам, едни хора вървят в ляво, други вървят в дясно; едни хора отиват в ада, други – в рая. Едните казват на другите: какво ви трябва да проповядвате, елате тук, има ядене, пиене, блаженство. Значи те са на лявата страна, това е животът в ада. Другите им казват: що ви трябва ядене пиене, елате тук да проповядвате! Те са на дясно в живота: това е раят. Значи има два вида проповеди. И едните, и другите, обаче, имат кандилници и одежди. Едните, които проповядват за ада, имат кандилници и одежди; и другите, които проповядват за рая, и те също имат кандилници и одежди. Гледам, някой кади със своята кандилница, питам го: колко ти плащат за това кадене? Все трябва да му плащат нещо! Ами онзи кръчмар, който ти проповядва за своето винце, т. е. който кади с своята кандилница, колко ще му плащат за това кадене? Колко ще му плащат за това винце? Туй не е упрек, но казвам, че все трябва да се плати нещо за проповядването. Кръчмарят казва: аз съм проповедник. Който иска да слуша моето учение, да дойде при мен, а който не иска да го слуша, нека излезе вън от кръчмата. Защо? Че държавата е узаконила неговото право да продава, дала му е патент и седи човекът, продава на законно основание, с патент. Някой казват: това не е морално. Хубаво, ако не е морално, как тъй държавата му е дала патент? Значи, морално е. Държавата е узаконила неговите права, тя го е признала за морален проповедник, който кади в кръчмата си и праща хората в ада. Учение е това сега, няма какво да се прави. Някой ще кажат: това е заблуждение. Как да е заблуждение? Патент има човекът! Има, обаче, някои неща които не са патентовани. И онези, които вървят

в дясно, и те имат църкви и те са патентовани. Тия църкви са държавни също. Такива църкви има навсякъде: и в Англия, и в Германия, и в Русия, и в Сърбия, в България – навсякъде ги има – отлични проповеди се държат там.

VI. Какви изобретения да правим и как да ги патентоваме?

Та, казвам сега, вие сте в едно училище, изучавате условията на живота. Ние не ви казваме нито богати да бъдете, нито сиромаси. Но трябва да бъдете разумни. Разумността седи в силите, които имате. В даден случай вие разполагате с форми и сили в мозъка си. И трябва да знаете в какво можете да ги впрегнете на работа. И трябва да знаете каква работа могат да свършат. Вие имате механически способности на изобретения. Я сега един от вас да направи една лампа. И той може да подобри положението на всинца ви, да ви осигури. Но един от вас, който може да впрегне мозъка си в едно изобретение, да направи една лампа, че като запали тази лампа веднъж, да гори и да не изгасва. Един ваш патент ще бъде това. Който и да е от вас, ще купите само лампата и оттам насетне тя сама ще гори. Всеки няма да купи вашето изобретение. Всеки няма да знае тази ваша лампичка. Който би измислил тази лампа, може да добие един милион в 4–5 години и той ще има едно положение от сто милиона. Лампите му ще се продават. Сега, като не сте способни, казвате: „Трудна работа е тази, как ще се измисли?“ Ум се изисква. Може да се измисли, може да се направи. Даже някои от вас има способни, но не ви иде наум да измислите.

Сега вие седите и казвате тъй: „Тежък е животът, какво ще се прави на този „Изгрев“? Не е уреден животът.“ Какво ще пра-

вите? Ето, измислете лампата. Вие седите, целия ден се молите, молите. Е, Господ ви казва: „Измислете тази лампа.“ И най-после вие казвате: „Няма да се молим.“ Ти се молиш. Казвам, учи. Ти се молиш Господ да направи тази лампа. Всички хора имат нужда от нея и могат да станат милионери, но никому не иде наум да я измисли. Хубаво, най-после измисли един аероплан да хвърчи без пилот. Ти като седнеш отгоре, той сам да те разхожда навсякъде, без да държиш в ръцете си кормилото.

Питам, кой няма да се качи на такъв аероплан? Или измисли един автомобил, че като седнеш отгоре, без шофьор да кара. Измисли една дреха, която сама да се облича. Най-после измислете едни обувца, които сами да се обуват. Ти като седиш, като помислиш, те сами да се обуват. Ще кажете: „Как може това нещо?“ Може. Чрез привлекателната сила на частиците на обувцата. Само като помислите, и обувцата да се обуват. И вие ще кажете: „Много хубаво се обуха обувцата.“ Сега да направите едни обувца сами да се обуват, е по-трудно, отколкото да измислите тази лампа. Да направите дрехите сами да се обличат, и тя е сложна работа. Всичките тези ще оставите настрана, но лампата е една от най-лесните задачи.

Сега на вас ви оставям да мислите върху лампата. Представете си този патент и аз ще го купя. (*Учениците: „Помогнете и вие“*.) Така не се разсъждава. Няма какво да ви помагам. Ние съвсем сме изолирали положителния живот, защото реално е това, което мислим.

Съвременната наука, и тя си има свой път. Аз харесвам само едно качество на света: всеки иска да изобрети нещо, да направи нещо. Това са опити, които те правят. Това е реалността. Как използват те опита, то е друг въпрос. Но желанието на всеки един човек е да измисли нещо. Това е една права посока. Гледаш, някой е работил 20–23 години върху нещо и след

това отива да го патентова. Друг е работил върху музиката или върху някой инструмент. Мислят хората и работят. Та и производството на тази работа създава и културата. Та и вие ще развивате вашите таланти.

ЗА БЕЗПЛАТНИЯТ ХЛЯБ

Това е един Завет за Новото учение – когато работим за Бога, да го правим с чисто сърце, със светъл ум и със силна воля...безкористно и безплатно, защото нашата награда за тази работа не е на земята. Сега му е времето, тук му е мястото!

1. Хлябът – символ на Словото Божие.

В Господнята молитва се говори за хляба: „Хлябът наш насъщни, дай го нам днес“, всеки ден пари да не вземаш, без пари да го дадеш, даром. „И прости нашите грехове“. Като ядем прости, че много ядем и не плащаме. Прости ни затова, че ядем и нищо не плащаме. Прости нашите дългове, че много сме яли, без да плащаме, но не сме работили още.

Най-важното за вас е да имате насъщния хляб, не само физически хляб, но и това, от което постоянно имат нужда човешкият ум и сърце. Хлябът е Словото. Няма по-хубаво нещо за човека от това, да слуша Словото Божие! Словото е насъщният хляб за душата, от който тя се нуждае всеки ден. Когато душата се храни със Словото Божие, тя става мощна, велика. Който е хранил душата си със Словото, днес той е гражданин на Царството Божие. Понеже нямаме Словото, затова във има противоречия за хляба.

Водата символизира живота, а хлябът – Словото Божие, което се дава на всеки човек. На физическия свят съществуването е хлябът, а в духовния – Словото. Да живееш и да се храниш със Словото, това подразбира, да изработиш своето духовно

тяло. Словото Божие е висша духовна материя, от която могат да се извадят екстракти за поддържане на човешкия живот. Словото е живот и Виделина. Като живее добре и се храни със Словото, човек прави мост между физическия и духовния свят. Няма ли мост за минаване, той пада в пропастта. Докато хората гледат и слушат отдалеч Словото Божие, те всякога гладни ще бъдат. Докато хората носят в торбите си Словото Божие, те всякога гладни ще бъдат. Словото Божие нито се гледа, нито се слуша, нито на гръб се носи, но се яде, като насъщна, необходима за организма храна. Влизането на хляба в устата подразбира възприемане на Божественото учение от душата. Словото Божие трябва да влезе в душата на човека така, както хлябът и водата влизат в неговия организъм.

Вярвайте в Свещения хляб, в Свещената вода, в Свещения въздух и в Свещената светлина, чрез които Словото се проявява. Като вярвате в Свещения хляб, ще молите Бога да го възприемете, а с него заедно и Словото Божие. Вие виждате, какво внимание обръща Христос на хляба, като символ на Словото, че след като го преломи и нахрани с него няколко хляден народ, каза да съберат всичките трошици на едно място, да не се разпръсват навън. Щом разберете смисъла и значението на хляба, като символ на Словото, вие ще бъдете в сила да създадете помежду си свещени отношения, свещена обхода. Бих желал да се създаде помежду ви тази свещена обхода, да я разбирате и цените.

2. Живият хляб.

Словото Божие е живият хляб, за който Христос е говорил. То представлява съгъстена Божествена енергия. Небето, слънцата, планетите, всички живи същества – това е Слово.

Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, има живот в себе си.“ (Йн, 6:51) Това значи човек да приеме Словото в себе си, както хляба, да стане част от него, да живее Христос в него и той в Христос. При това положение Господ може да се радва и весели в нас. Радостта е външен процес, а веселието – вътрешен. Значи, ние трябва да се радваме на това, което Бог е направил, а Той да се весели на това, което ние правим за Него.

Вие очаквате Христа да дойде на земята, като човек. Това е детинско разбиране. Ако не можете да възприемете Словото Му, като Хляб и да станете едно с Него, нямате живот в себе си. Ако вярвате, че Христос е в хляба, ще имате Неговата сила. Тогава ще разберете думите, които Той каза на Сатаната: „Не само с хляб се живее, но с всяко Слово, което излиза от устата на Бога.“ (Мт. 4:4) Не е силата, с която можеш да превърнеш камъните. Не е мъчно да превърнеш камъните в хляб. Лесна работа е тази, но всеки, който яде от този хляб, той ще умре. Онзи хляб на живото Слово, който го яде, той ще живее.

Преди всичко, човек трябва да се домогне до този жив хляб, който се крие в Словото Божие. Щом го намери, той ще разреши въпроса и за хляба от камъни. Словото Божие е ви-сша духовна материя, от която могат да се извадят екстракти за поддържане на човешкия живот. Затова, именно, Христос казва, че човек се храни не само с хляб, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога. Той взе пет хляба и две риби и нахрани пет хиляди души, с което доказа силата на Божието Слово.

Живият хляб е Словото. Питам: Какво допринася моето Слово на хората, ако не могат да го ядат? Ако ядат Словото, лицето им трябва да се измени, да стане по-красиво; мисълта им трябва да се повдигне. Храненето е процес, чрез който човек възприема великия живот. Затова Христос казва: „Който

яде плътта ми и пие кръвта ми, ще има живот в себе си.“ (Йн, 6:54) Следователно, каквото е хлябът за човека, такава е и вярата. Хлябът и вярата са храна за поддържане на живота. Хлябът дава живот и поддържа живота, затова трябва да бъдем в постоянно общение с него. Да възприемем хляба, т.е. Словото Божие отвътре, това означава: да бъдем свободни, независими. Възприемем ли Словото само отвън, ние сме зависими. Разбира се, все трябва да дойде някой отвън, да ни го предаде. Обаче, нашата работа е да възприемем това Слово и вътре в себе си, да го преработим, да го направим плът и кръв.

„Защото Божият хляб е този, който слиза от небето и дава живот на света.“ (Йн, 6:33) Божествените идеи са пресен, мек хляб, който трябва веднага да се яде. Сложите ли го на трапезата, опитайте вкуса му. Хапнете си вие от него, дайте и на окръжаващите. След половин час трапезата трябва да бъде празна. Оставете ли го дълго време да стои и само го показвате на хората, хвалите се с него, той ще стане корав, а след време ще мухляса. За да не разстроите стомаха си, ще се принудите да го хвърлите. Хлябът трябва да се яде навреме, да не мухляса.

„Блажен е онзи, който яде хляб в Царството Божие“ (Лк. 14:15) Живият хляб в света, това е Божественото, в което ние всеки ден се храним. Този хляб е проводник на живота. Като ядете този хляб, трябва да знаете, че в него присъства Божията сила. Всичко, което става в света, има известно разрешение и това разрешение зависи от хляба, който ядете.

Вижте, например, как е устроена слънчевата система. Природата разполага с въздуха, въпреки това безразборно го дава на всички живи същества, растения, животни и хора, като казва на всеки да си вземе толкова въздух, колкото му трябва. Когато и колкото въздух ви трябва, свободно можете да си взимате, тя никому няма да забрани, никого няма да ограничи. Почти

същото може да се каже и за водата. Вие можете, дето искате и колкото искате вода да си взимате. Единственият елемент, който днес е ограничен, това е хлябът. Там е всичката мъчнотия в живота. Ако искаш да имаш всеки ден хляб трябва да платиш някаква сума. Един ден, когато въпросът за хляба се уреди по друг начин, както е въпросът за въздуха и водата, тогава и хлябът ще бъде свободен. Днес никой не дава хляб без пари. Христос като казва: „Аз съм живият хляб.“ се подразбира разумното в живота. Ако всички сте разумни, да мислите, както трябва, ще имате на разположение от живия хляб, колкото и когато искате. Когато Словото дойде, ледовете ще се разтопят и хлябовете – материалните блага – ще се раздават. Когато дойде Любовта, социалният въпрос ще се разреши. У славяните бедността е външна. Бедните хора сега са добрите хора.

3. Не продавай Божиите блага!

Ако хората не могат да живеят помежду си, това са грешни хора, всеки човек живее само за себе си. Аз може да имам всичкото най-добро желание към хората, мога да ги обичам, но какво мога да направя с това? Като човек аз нищо не мога да допринеса на тези хора: хляб не мога да им дам, вода не мога да им дам, въздух не мога да им дам, светлина не мога да им дам. Тези неща не са мои. Тези неща Бог им е дал. Най-голямото престъпление, което хората сега правят, е, че продават Божия хляб, Божията вода, Божието Слово. Те не могат да продават само въздуха и светлината, но сега и светлината почнаха да продават. Понеже и светлината продават, затова сме я закъсали. За предпочитане е, като нямаш пари, да седиш в тъмнина. За да не се охарчват вечер, трябва да седите в тъмнина. Има един живот, един свят, дето хлябът е свободен, водата е свободна, въз-

духът е свободен, светлината е свободна. Къде е този свят, не питайте. Във всяко едно отношение хората искат да имат хляб без пари, и водата да бъде без пари, и въздухът, и светлината да бъдат без пари. Всичко искат да е без пари. Но не знаят как да го постигнат. Чудна работа, че те имат същия закон в дома си. Да направят един свят като един дом. Тогава аз си задавам въпроса: Колко пари трябва да плащаш на баща си, на майка си? Нали вкъщи всичко се върши без пари.

Раят, за който ви говоря, е недостъпен за вас. Оня, който е купувал и продавал хляба, не може да надникне в Царството Божие, т.е. в истинския рай. Кракът му не може да стъпи там. Като отидете в другия свят, сами ще се уверите в това. Там е написано: Който е купувал и продавал хляба, не може да пристъпи в рай. Това е горчива, но велика истина. Тази истина – да ядеш хляб даром – трябва вече да се приложи на земята. Не е позволено да продаваш хляб на брата си. Не е позволено да купуваш хляб от брата си. Яжте хляб без пари, даром! Това е новото учение. Ако го приложите, ще получите благословението на всички светли сили, които работят в света, на всички добри хора по лицето на земята. Има добри хора на земята, но списъците на имената им са горе. Ако мислите, че името ви, като на добър човек, е записано в някоя църква и ще се приеме горе, лъжете се. Горе тия списъци са празни. В каквото общество или църква да си записан, това горе не важи. Важно е да си записан в книгата на небето. Тия, които са записани там, се наричат с общо име „чада Божии“ – синове и дъщери на Бога. Те са готови да се жертват за благо на човечеството. В Божествената книга има още много празни листове, в които могат да се напишат и вашите имена.

4. Продажба на хляб – абсолютно забранено!

Питам: „Продава ли се хлябът във вашия град?“ – „Продава се: черният по-евтино, белият – по-скъпо. Ние сме културни хора.“ – „Щом е така, аз имам особено мнение за вас и за вашата култура. Ако това разбиране не се промени, в бъдеще животът ще стане сто пъти по-лош от сегашния. В продължение на сто години [1921 г.] само хората ще се изродят. Фалшификацията на хляба, премесването му с боб, пясък, вар ще изроди човечеството.“ – Защо фалшифицират хляба? – За печалба. Всеки иска да печели с него.

Сега и вестниците бръмчат, пишат, че цената на хляба се повишила. Трябва ли хлябът да се продава? Когато създаде хляба, Бог забрани на хората да го продават. Голямо проклятие виси върху човечеството. Защо? – Защото продават хляба – великото благо в живота. Абсолютно забранено е да се продават хлябът и брашното. Трябва ли след всичко това да питате, защо светът е лош, защо хората са лоши? Първото условие, което трябва да се спазва, е да се дава хлябът без пари. Няма по-голямо безчестие от това, да купуваш и продаваш хляб. В бъдеще хората ще се чудят на сегашните хора, че са били такива говеда, да продават и купуват хляба. Това са говедата на ХХ в. Първите хора, които са злоупотребили с житото, като са го продавали и купували, не са видели добро до четвъртото поколение. Помнете: Кармичният закон не прощава.

Социалният въпрос трябва да се разреши. Благата трябва да се разпределят правилно, да има правилно вземане и даване. Така вие ще излезете от постоянната тревога за храненето. Господ казва: „Нямате право да продавате и да купувате благата, които ви дадох.“ Тази истина – да дадеш хляба даром – вече трябва да се приложи на земята. Не е позволено да продаваш

хляб на братята си. Това влиза в разрешението на социалния въпрос. Има един закон: който не дава доброволно богатата, после ще ги даде по закона на насилието. Ако не ги дадеш доброволно, ще ти ги вземат насила.

5. България – първата държава с безплатен хляб.

Казвам: Вие проповядвайте на всички хора, че хлябът трябва да бъде без пари. Така е казал Господ първоначално. Ще изчисля, колко хляб е нужно на България и колко декара земя трябва да посее. Аз ще бъда първият, който ще работя без пари. Ще изорем нивите, ще ги посеем, ще ги ожънем без пари, за да бъде и хлябът за всички хора без пари. Нека всеки гражданин вземе определено количество земя да поработи малко, за да се дава хлябът даром. Има ли нещо лошо в това, да се отдели толкова земя, колкото е нужно за хляба? После започнете да се храните с най-простата храна, достъпна за всички, за да създадете една вълна, която да обхване всички хора. Само така ще се оправи светът. Какво става днес? Някои семейства изразходват за един обяд или вечеря по хиляда и повече лева, други едва намират 50–60 лв. за вечеря, а трети – гладни лягат. Някои слагат на трапезата си по две-три яденета, а други – нито едно. След това ще доведат пред съда някоя блудница, която се продала за един хляб. После питат Христа, какво да правят с тая блудница. Христос отговаря: „Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък върху нея“.

Знаете ли, колко жени, колко момичета са продали своята чест само за хляба? Знаете ли, колко хора са продали възвишеното и благородното в себе си само за хляба? След това казват: „Господи, да бъде Твоята воля!“ – Да бъде Твоята воля, но да се изпълни нашата воля. Обличате се добре, с хубави шапки

и цилиндри, а вашите сестри гният в порока! За един хляб продават своята чест! Как ще оправдаете това, вие, бащи, майки, учители, свещеници, професори, царе? Ще кажете, че Господ е наредил нещата така. Лъжа е това! Миналите поколения направиха това. Следователно, това, което хората са направили, хората трябва да го изправят! Ние трябва да оправим това. Ако някой развалил къщата на своя ближен, умните хора трябва да я оправят! Ето защо във всички трябва да влезе великият импулс на любовта, а не само да се числим към някоя школа и да казваме, че Бог е такъв или онакъв.

Не казвам, че новата идея, да се дава хлябът без пари, ще се приеме изведнъж. Важно е тая идея да проникне в човешкия ум и постепенно да си пробива път. Никакъв спомен не трябва да остане от мисълта, че хлябът трябва да се продава. Да се създаде такъв член в Конституцията, според който хлябът да бъде без пари. България трябва да бъде първата държава, да приложи Божествения закон на земята – хлябът да се дава даром. Само оня може да приложи тоя закон, който е абсолютно чист и безгрешен. Грешният, освен че няма да приложи тоя закон, но ще създаде още по-лош. Значи, само мъдрият, праведният и благородният може да приложи тоя закон.

6. Безплатната фурна на Учителя.

Аз виждам – всички хора нямат еднакво разбиране. Когато видя една погрешка в някой човек, казвам: „Тази погрешка аз не трябва да я правя!“ Например, как мога да разреша аз един въпрос? Един човек отива и иска от един хлебар хляб. – „Пари имаш ли?“ – „Нямам“. – „Без пари хляб не давам“. Аз казвам на този човек: „Ти си сгрешил, аз съм хлебар, ти на криво място си отишъл“. Завеждам го на моята фурна и му давам хляб. Когато

намеря, казвам: „Ела при мен и утре“. Това е разрешението на въпроса. Хляб с пари не се купува. Заблуждение е да се мисли, че с пари се купува хлябът. Не се купува, даром иде от слънцето. Хората само за превозни средства вземат пари. И милиарди да дадете на слънцето от тукашните пари не иска. Даром дават. Само за превозни средства плащате.

Христос какво е казал „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, ако не ме ядете, не може да Ме познаете.“ Ако не можете да възприемете Словото, туй, което казвам, ще бъде неразбран. В моето Слово вие ще ме разберете. Наскоро дойде един французин, лекар, който вярва в Христа и ме пита: „Какви са подбудителните причини аз да образувам туй течение в България“. Казвам: „То е все-таки да ме питаш кои са били подбудителните причини, че сте дошли на земята. Туй, което заставя тебе да ме питаш, мене ме е заставило да образувам моето течение. Дал съм на някои хора да ядат. Аз не създадох яденето. Те са гладни. Аз имах хляб, дадох им да ядат. Ако ядат добре, аз печеля и те печелят, ако не ядат, аз губя и моят хляб ще изсъхне и те умират.“

Казвам: По-добре е да ядете – и на мене добре и вие да изядете хляба, хора да станете. Всякога, когато проповядвате, хубав хляб носете. Цял ден разнасяте Словото между хората. Едни Го приемат, други не Го приемат. Връщате се обезсърчени, недоволни, че не приемат хляба ви. Казват, че хлябът ви не струва. – Щом не струва, направете по-хубав хляб, да ги задоволите.

Обиди ли ви някой, не хвърляйте камъни по него, но дайте му парче хляб – живо Слово. Всяка дума, колкото да е обидна, излиза от най-свещеното място на човека – от устата. Тя е скъпоценен камък, но нешлифован. Вземете я, шлифовайте я и я турете на съответно за нея място.

8. Монетите на Новата епоха

Дошло е време да се проповядва Любовта между всички хора. Най-напред започнете с конкретните, с материалните неща. Говорете на хората за дишането, за разумното хранене и пр. Когато премине бъдещата война [1939 г.], доброто ще вземе надмощие. Тогава ще има добри условия за шестата раса, която иде. Тя е раса на братството. В новата епоха ще има любовни монети. Например, един човек ще каже на друг: „Елате да вземете хляб без пари.“ Вие ще бъдете свидетели на това. То вече се среща в света.

Кой е по-добър: който първо дава хляб, а после взема пари, или който първо взема парите, а после дава хляб? Има и такива хора, които дават хляб, без да вземат пари. Тези хора не са от този свят, нито от сегашната култура. Тези хора се отнасят към друг ред и порядък на нещата. Да даваш без да вземаш, такъв закон не съществува на земята. Да искаш да обичаш само, без да те обичат и такъв закон не съществува на земята. Обаче, в Божествения свят такъв закон съществува. Там дават хляб без да искат пари; там обичат и не очакват да ги обичат. Животът почива върху любовта.

9. Трите фази на човешка дейност – мъчение, труд и работа.

В течение на историческото развитие на човечеството има три фази в човешката дейност: мъчение, труд и работа. Мъчението е за животните, трудът – за хората, а работата – за Ангелите. Трудът е по задължение – трябва да се трудиш, за да изкараш нещо за препитание. В работата има радост: художникът работи и поетът, като пише, работи. Работата става с най-мал-

ки усилия, с най-малко енергия. При труда се иждивява много енергия, а в мъчението – още повече. Работата показва, че си свободен от труда и от мъчението. Мъчението е слизане надолу, трудът е качване нагоре, а работата е пребивание във висините. Мъчението е робство, трудът е слугуване, а работата е Свобода. Казах, че трудът е по задължение, а работата е по Свобода – свободен си от кармата. Когато не си свободен, то е труд. И като си свободен, то е работа – рисуваш, пееш, пишеш и работиш физически, но никой не те принуждава и с нищо не те задължава. Изведнъж не можеш да минеш от мъчение към работата; човек трябва да мине през труда.

Сегашните хора разглеждат нещата разпокъсано, не знаят защо се минава през мъчение, труд и работа. Днес цигуларят свири за пари, хлебарят пече хляб за пари, общарят дава обща за пари. Всичко днес е за пари. Природата обича хората, които се мъчат, които се трудят и които работят, но да не стоят бездейно. Щом си в мъчението, ти си във физическия свят. Щом се трудиш, ти си в Духовния свят. Щом работиш, ти си в Божествения свят. Когато човек работи безкористно, без да му плащат, тогава работи. А когато му плащат, тогава се труди. Например един дава концерт в града и му плащат – тогава се труди, а после идва на Изгрева и дава концерт без пари – тогава работи. Мъчението е най-мъчно, трудът е малко по-лек, а работата е най-лесна.

Някой казва: „Дотегна ми да се трудя.“ А да се работи е приятно. Трябва да се превърне трудът в работа. В работата вече са най-добрите условия. Сега се изисква не труд, а работа и човек да я извърши свободно, по Любов.

10. Да работим без пари!

Има един разказ, който характеризира цялото човечество; той прилича на приказка от „Хиляда и една нощ“: един богат човек носел на рамото си мотика и търсел да го наеме някой. Един му казал: „Ще ти платя, иди на лозето.“ Той казал: „Аз за пари не работя, пари не искам.“ „Какво искаш? Скъпоценни камъни ли?“ Онзи му казал: „Та аз имам толкова много от тях!“ Другият му казал: „За Бога помагаш ли?“ Човекът отишъл с мотиката да помага. Занапред каква ще бъде ценната монета? Думите „За Бога!“ Такава ще е бъдещата Култура. Направете една услуга без да искате да ви платят. Изхвърлете идеята да ви се заплати, всичко трябва да бъде продиктувано от Любовта. Всички блага се включват в Любовта, трябва да работим от Любов към Бога. Ако някому му се плати за труда, то не е Божествено, понеже изразходваната енергия с нищо не се заплаща.

Ако изпълните максимите на това Учение, нито гладни, нито болни ще бъдете. Тук, в Братството, ще бъдем както в Невидимия свят – каквото и да вършим, трябва да го вършим за Бога. Това да го съзнаваме дълбоко в душата си. Каквото имаме, да бъде на разположение на Бога. Да раздаваме заради Бога.

Ако хората биха вярвали, биха имали чудни опитности! Всичко, каквото има човек – дейност, дарби и сили, да употреби за Слава Божия. Но това да бъде непреривен процес. Всеки да смята, че е касиер на Бога. Земеделецът, който оре, да смята, че за Бога работи; също и учителят, и чиновникът, и работникът, и лекарят да смятат, че всичко, което изкарват, е за Бога, а не тяхно. Ако един инженер работи със съзнание за Бога, че строи за Него, няма ли да работи присърце? И онзи, комуто работи, и нему сърцето се отваря и той дава повече. Един човек като работи за Бога, все едно, че каквото е на Бога, е и негово

и той ще бъде по-богат. Ако работиш, работи с Любов. Ако служиш, служи с Любов. Ако пиеш, пий с Любов. Яко ядеш, яж с Любов. Ако правиш добро без Любов, не го искам. Всяко нещо, което е направено от някого за мен с Любов, и той се ползва, и аз се ползвам. Това ще турим като един велик закон: „Вършете всичко с Любов и бъдете разнообразни в методите!“

Най-висшата подбуда за работа е Любовта. Не започвайте никаква работа без Любов. Пазете това правило! Трябва човек да започне да се запитва за кого работи, за кого мисли, за кого чувства и пр. Това е най-важният въпрос. Сега всичко в света се върши все с плащане. Съдията съди, но му плащат. Проповедникът проповядва и му плащат. Адвокатът – също. Трябва да изменим своите възгледи, но сега вършим нещата по закона на принуждението. Когато има каква да е материална подбудителна причина, то не е вече Свобода. Нека Доброто само по себе си да те привлече и то да е силно за теб.

Бих желал да ми шие дрехите шивач, който не изговаря лоши думи. Защото всеки влага нещо в това, което изработва – добро или лошо. Ако се прилага това, всяко нещо, което се прави – хляб и пр., ще носи благословение. А сега всички съзнаваме недъзите и не знаем как да ги поправим. Затова изпърво трябва да се образуват малки общества, които да прилагат тези правила; например, ще посадите една градина по тези правила. При стария порядък тези, при които работиш, ти плащат и ти показват пътя. А при новия порядък не ти плащат нищо, но те оставят като член на своето семейство и ти дават всичко на разположение. Майката носи детето си на ръце, слугинята – също, но на нея се плаща, а майката работи от Любов. Пак ѝ се плаща, но по друг начин – чрез чувството на радост и на приятност, които изпитва. На слугите плащат за свършената работа, а на синовете – не. Синът даром служи.

11. „Без пари може ли?“

Някой се пита: „Без пари може ли?“ Хубаво, онази семка, която посаждаш, колко пари ти е платила? Мисълта за парите е хипноза. Ние сме турили много по-голяма важност на парите и казваме, че без пари не може. Без пари може, без Любов не може! Онзи, който те обича, ще ти даде всичко. Когато работим от Любов, без да чакаме нещо, и когато Божият промисъл ни дава, то е Божествен порядък. А когато се осигуряваме чрез заплати и пр., то е човешки порядък. Вложи капитала си в Божествената банка. Когато работиш без пари, но искаш признателност – или да те обичат, или да те уважават, тогава все пак не си съвсем безкористен. А всъщност човек не трябва да чака нищо. Дъждът иде даром за всички. С пари ли се купува? Слънцето дава даром; бъди като него. Бъди като извора, бъди като плодното дърво.

Някой пита как да живее. Като чешмата! Онзи, който работи за Бога и отгоре се уреждат неговите лични работи, той е ликвидирал със своята карма. На някои хора трябва все още да се плаща, те са буби, а които служат на Вечността, на тях не се плаща. В Новата култура другояче ще се организира светът. Представете си, че ще отидете при един хлебар и ще му кажете: „Любезни приятелю“ и той ще ви даде хляб без пари. Но той откъде ще вземе брашното? Ще отиде при някой мелничар, ще му каже: „Любезни приятелю“ и той ще му даде брашното. Това значи, че разменната монета ще бъде Любовта.

Как ще познаем, че хората служат на Бога? Когато се дойде до служене на Бога в света, хората ще пътуват по железниците безплатно, по театрите ще се отива пак безплатно. И артистите ще играят безплатно, музикантите ще свирят безплатно, но в замяна на това техните слушатели ще ги хранят безплатно с

най-чиста и хубава храна. Когато някой брат е с много енергия, ще го помолим да набере овошки и той ще вложи тази енергия в тях, ще направи мармалад. И когато някой не е енергичен, ще му дадем да яде от този мармалад и като яде, ще стане разположен. Онзи, който служи без пари, и нему плащат и даже повече му плащат. Някой може да каже така: „Ами аз ако работя без пари, ако работя от Любов към другите, от Любов към Бога, тогава какво ще стане с мен, как ще живея?“ Ето отговор на този въпрос: когато някой работи без пари, от Любов, хората ще му дават от Любов. Ако някой живее по Бога, Бог ще се грижи за него. Така че, строят ще бъде поставен на съвсем нови основи, една велика идея ще бъде приложена в Живота.

Можем да направим един опит: да си сложим копринени престилки и да приготвим заедно чай, но всеки, който ще пали огъня, който ще носи вода и който ще прислужва на трапезата, нека да работи с Любов, доброволно, така че да пием един любовен чай. Ако тласкаш едно буре с вода и си казваш: „На мен ли се падна това?“, тогава ти отнемаш нещо от водата. Същото е и при месенето на хляба и пр. Това е цяла наука, затова хората трябва да бъдат свободни. Всяко нещо, което човек прави, трябва да го прави от добра воля и като го направи, да е доволен, че го е направил, да е весел. Един чай, даден с добра воля, е незаменим. И капка вода да дадеш с добра воля е незаменима. Ти влагаш в нея нещо ценно и красиво. Съвременните хора развалят Божието благословение, което иде отгоре, понеже като трансформатори образуват една отрицателна среда, в която не могат да се възползват на Земята добрините, които Бог е изпратил. Със своите постъпки те развалят житото, гроздето и пр.

12. Трите начина на работа.

Моята задача сега е да ви покажа пътя към Бога, да Го възлюбите и да Му служите безкористно, даром. Има три начина, по които хората работят в живота. Първият начин е служене, работене за пари. За пример имате един земеделец, който обработва нивата си, и колкото жито изкара, продава го и печели от него. Вторият начин: земеделецът обработва нивата си, а житото раздава на сиромасите даром. Третият начин: земеделец обработва нивата си и освен, че раздава житото си на сиромасите даром, но той отваря безплатни училища за тях и ги просвещава. Засега най-достъпно служене за вас е това на втория земеделец. Започнете с него! Един ден, когато напреднете повече, ще служите на Бога по третия начин, като третия земеделец. Учениците на Любовта трябва да работят абсолютно безкористно и с любов. Дойде ли при мене някой, който продава житото си с пари, аз зная от коя категория е той. Дойде ли втори, който раздава живота си на сиромасите даром, и него зная от коя категория е. И най-после, дойде ли трети, който постъпва като последния земеделец, раздава житото си на сиромасите и ги просвещава, той е истинският ученик. Когато ученикът дойде при своя Учител, те се разбират напълно. Тогава и небето е готово да направи много нещо за ученика.

13. Разрешаване на социалния въпрос – безплатен хляб.

Днес има кризи във всички области на живота – финансова криза, криза в психичния свят, в религията и пр. Всички тези кризи имат общ корен. Като видите измъчени, страдащи хора, хора в лишение и пр., това показва степента на развитието на човечеството и се разбира, че то не е дошло още до една висша

култура. В света има място и условия за всички, обаче животът се поставя на неразумни основи, а в него трябва да се приложат Справедливостта и Равенството. Какво се разбира под думата Равенство? Това значи, че на всеки ще се даде според нуждите му. Например на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно, и на възрастния – също. Икономическият въпрос трябва да се уреди: всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и да му остава време за нуждите на Духа.

Аз наричам положителни неща тия, от които вие можете в даден случай да се ползвате. Ти можеш в даден случай да се ползваш от въздуха. Какъв е произходът на въздуха, не знаеш, но свободно можеш да се ползваш от него. Какъв е произходът на светлината, не знаеш, но в даден случай свободно можеш да се ползваш от нея. Какъв е произходът на водата, не знаеш, но свободно можеш да се ползваш от нея. Дойде ли до хляба, въпросът вече е поставен другояче. Хлябът с пари се купува, не можете свободно да се ползвате от него. Хлябът го продават, той даром не се дава. Единственият икономически въпрос, който затруднява хората и ги кара да се запитват как ще живеят, как ще прекарат живота си, това е въпросът за хляба. Те цял живот прекарват с мисълта да имат пари, да си купят хляб, да не умрат от глад.

И сега храната, която земята ражда всяка година, е достатъчна за всички, но не е разпределена както трябва. Обществото трябва да уреди този въпрос. Хлябът трябва да бъде така достъпен за всички, както светлината, въздухът и водата. Би трябвало всеки да получава безплатно хляб и според нуждата си. И като се уреди икономическият въпрос, тогава да остане време за всеки човек да задоволи своите културни нужди. Да се дава хляб безплатно на всички, това е възможно и наложително. Тогава Царството Божие ще е вече на Земята.

Това е един от съществените въпроси, който няма да се реши по механичен начин. На нас ни трябва хора-пионери. Например в нашето Братство може да се направи опит да се кооперират хората и да приложат новия начин на живот. Братството да има шестдесет декара земя, където да се работи по новия начин. Също така да има и работилници, в които да се работи по новия начин. Трудът трябва да се разпредели равномерно, а и в богатата му трябва всички да участват равномерно и да има достатъчно за всички. Ние мислим, че сме бедни, а светът е много богат, само че сме бедни откъм разбиране. Доста средства има, за да живеят всички хора един сносен живот.

ЗА НОВАТА АРХИТЕКТУРА

I. Къщите на бъдещето.

1. Стари и нови къщи.

Като се ражда дете, хората се радват на новосъградената къща. Като умре някой, хората страдат. Какво нещо е смъртта? – Събаряне на старата къща и съграждане на нова. Какво страшно има в това? Понякога става нужда да се събори цялата къща, някога – само стените, а някога – само да се пречисти. Всичко, което става, е за добро. Хората искат да ги завари Христос в старите им къщи. Това е невъзможно. Старите къщи, старите разбирания, старите умове и сърца са отживели времето си. Не е нужно да умре човек, да се роди втори път, за да има нова къща. И в новата къща той ще бъде такъв, какъвто е бил и в старата колиба. Важно е, като влезе човек в новата къща, да се измени, да се прероди вътрешно. Тогава новата къща има смисъл.

Като съграждаш една нова къща, ще събориш старата. Онези, които са кандидати за новото, те се радват, а онези, които излизат от старото, ще кажат: Слушайте, тази къща не трябва да се събаря. Какво трябва да направите сега? Голямо изкуство е да не събаряш старото, на това е майстор само природата. Не е въпрос да събаряме и да рушим, но и да съградим нещо похубаво. Старата къща нека си остане, а ние да съградим нова.

Ако новата къща е по-хубава от старата, тогава имаме право да я съборим. И природата постъпва така. Тя едновременно руши и съгражда. Старите форми държи, докато съгради новите. Ние не трябва да разрушаваме старата си къща, докато не на-правим нова, по-хубава и по-солидна. Някой казва: моят колиба е стара, ще я разруша. Докато не си съградиш нова, поне десет пъти по-хубава от старата, не напушай старата. Поживей си още малко време в нея!

2. Модел на бъдещите къщи.

Някой иска да направи една къща. За тази цел той трябва да разбира от много науки, от ред системи, за да може да построи едно добро жилище. Ако отидете в Америка или в Англия, или във Франция, никъде още няма истински модел за едно добре построено жилище. Някои модели са близо до истинските, но някои отстоят далеч от правилния модел на къщи. Сегашните модели на къщи са все преходни. И казват: „Какви ще бъдат къщите в бъдещето?“ Бъдещите къщи ще бъдат такива, че нечист въздух у тях няма да се задържа. Прах в тях няма да има. Счупените линии също няма да ги има. Като влиза светлината в тях, пречупванията ще стават правилно.

Този салон, както е съграден, всичката му красота е отвън. Вътрешно не е добре построен. Светлината не се пречупва правилно. Съвсем друг трябва да бъде този салон. Като дойдат някои хора, те харесват прозорците на салона. То е защото светлината влиза другояче, по-другояче се пречупва. Всеки казва, че отвътре може да се направи нещо. Отвън е добре направен, но и отвътре може да се направи нещо, да се преустрои.

3. Светли, просторни къщи.

Сегашните хора, и религиозни, и светски, се спират върху удобствата както дървото върху листата и казват: „Трябва да имаме хубава къща.“ Добре е това, но преди всичко те трябва да знаят как да съградят своята къща. Тъй, както се градят сегашните къщи, те са създали най-големите злини на хората. Такива са моите наблюдения. Това не става от зла воля, но от незнание, от недоимък. Светлината в сегашните къщи не е най-същественото, а това не трябва да бъде така. Сегашните хора не знаят как да отворят очите си, да възприемат светлината. Някои само мигат и с мигане си остават. Човек трябва да знае как да възприема светлината в нейната пълнота.

Старите къщи на хората трябва да се заместят с нови, направени по нов, по модерен начин. Новите къщи трябва да се правят по нов начин. Сегашните къщи са по-хигиенични от старите, а бъдещите трябва да са по-хигиенични от днешните. Докато не напуснете старите си къщи, вие никога няма да влезете в новите. Напуснете старите, нехигиеничните си къщи и влезте в новите, които са светли, просторни, хигиенични. За да стане това преместване, вие трябва да прилагате. Без приложение няма постижение. Не можете да живеете в стари нехигиенични къщи и да искате да бъдете здрави. Мрачно ви е. Я съборете тази къща, направете нова, турете добри прозорци и ще влезе светлината. Всичките си пари похарчете, но направете нова къща с големи прозорци и живеете не в избата, а в горния етаж. Светлината е необходима, защото тя оплодотворява, прави плодът да расте, да се развива.

4. Подходящи материали за къщи.

Когато вашата малка хижица изгори, това ще стане причина да съградите по-хубава къща. И нея може да съборите, докато най-после съградите една къща от мрамор. От мрамор като съградите, става нехигиенична. Аз не съм за онези къщи, направени от камъни, те не са хигиенични. Не съм и за тухлените къщи и те не са хигиенични. Има една статистика, която показва, че всяка една къща, докато стане добра за живеене, най-малко 100 души трябва да умрат в нея. Вие, за пример, направите една къща от камъни, но тия камъни просмукват живота на хората. Или вие направите от тухли една къща, много хора могат да умрат. И кой как влезне в нова къща, все ще заболее. Казват: „Урочасан е той.“ Няма никакви уроци. Тази кал съдържа единия живот. И ако не разбирате единния закон, тази кал използва вашата енергия и вие ще отслабнете. И казвам тогава: на вас не ви трябва такива кални къщи, за предпочитане е една къща, направена от дървета, защото животът на дърветата е малко по-висок. И дървените къщи са по-здравословни. От хигиенично гледище дървените къщи са по-хигиенични. Ще дойде ден, когато ще секат дърветата, независимо от това, искат ли те, или не искат. Според мене, дървените къщи са по-здравословни от каменните. Къща, направена от вековни дървета, предава нещо ценно на човека. Идеите му стават устойчиви, здрави, както материалът на неговата къща.

Мислите ли, че за в бъдеще, когато ще градим къщите, ще има нужда да сечем дърветата? Не, трябва да престане сеченето на дърветата, трябва да престане убиването на хората и затварянето им в затвори, трябва да престане убиването на животните! Не е достатъчно само да имаш къща, но трябва да знаеш, как да я направиш и от какъв материал. Тогава кои

къщи ще бъдат най-здравословни? Желателно е в бъдеще къщите да се правят от стъкло – цялата къща да бъде стъклена. Здравословно е човек да живее в стъклена къща Това изисква бъдещата хигиена. Ония, които нямат днес къщи, в бъдеще им пожелавам да имат стъклени къщи, хубаво уредени. – С колко стаи? – Най-малко с пет стаи: една за вашия възлюбен, една за възлюбената, една за вашия син, една за вашата дъщеря и една за вашия слуга.

От стъкло ще има за в бъдеще, от хубаво прозрачно стъкло, през което светлината да може да минава. Ще турим малко тънко платно, с което да регулираме светлината вътре, ако искаме повече или по-малко светлина.

Ти си направил една къща с един прозорец на юг. Очакваш слънцето целия ден да изгрее, да те лъхне един час. Ако дойде някой да ти вземе прозореца, казваш: “Как смееш да го вземеш? Не знаеш ли, че целия ден чакам за слънце?” Где е погрешката? То е един човешки порядък. Вкъщи, ако живеят двама или трима, ще има спор по колко време да седят на прозореца, и този спор не може да разрешат. Или трябва да направим още два, три, четири, пет или десет прозорци, или да излезем вън от къщи. Тогава, като излезем на отворено място, въпросът е разрешен. Та казвам, като правим къща, да не я правим с един прозорец, но да направим къщата от стъкло, че и целият покрив да бъде стъклен, та слънцето да иде отвсякъде. То е Божественото. Отгоре, отдолу, отвсякъде иде светлината в Божествения свят. Подът може да го направим, какъвто и да е.

II. Препоръки за новите къщи.

1. Подводни течения.

Ако бях на ваше място, като градя една къща, ще повикам някой да изследва дали има вода под къщата. Ако тече вода, никога няма да направя къща на това място. Ще избира там, дето не тече вода. Защото нещастия стават. Някой път, за в бъдеще, хората ще градят къщите си разумно. Няма да градиш където искаш, но ще градиш разумно.

2. Вид на къщата.

Къщата ви така трябва да е построена, че да влиза отвред слънчевата светлина. За в бъдеще зданията и къщите ще се строят целите прозрачни, остъклени, ще бъдат кръгли, че от всички страни да влиза светлина

Аз изваждам тогава правилото: щом къщата е направена от дърво, внимавай, може да изгори. Може дървото да е огнеупорно. Има огнеупорни дървета, а има други, които не са огнеупорни.

3. Височина на къщата.

Затова на всички съвременни хора по целия свят казвам да не правят високи къщи, защото няма да мине много време, земната кора ще претърпи големи огъвания, и от тези къщи нищо няма да остане. Всички високи къщи ще се съборят, камък няма да остане от тях. Къщите, които за в бъдеще се строят, трябва да бъдат най-много един етаж и половина високи и

не много масивни, защото ще се разсипят. Иде време, когато земната кора ще се огъва, а заедно с нея и вие ще се огъвате.

4. Бъдещото отопление.

Представете си, че има друг ключ там и като го завъртиш, ще се стопли печката. Сега, според стария начин, трябва да се изчисти печката от пепелта, после да се турят малко дърва, отдолу малко запалки, ако се пали печката отдолу. Или, ако се пали отгоре, тогаз въглища и после дърва горе. Това е старият начин. А пък по новия начин веднага ще завъртиш ключа и печката ще светне, ще се нагорещи. А най-новият начин за отопление ще бъде този. Всичкият този салон е обкръжен с жици отвън. Като пуснеш ток по тези жици и целият салон ще се отопли. Целият салон е опасан с 400–500 жици и като завъртите този ключ, за колко минути ще бъде отоплен? За половин час. Това зависи вече от човешкия ум. Това зависи от вашата инсталация. Сега вярата ви е дотолкоз, доколкото палите печката с въглища или с горно, или с долно горение. А пък с електричество още не се отопляват. Аз виждам вашето заблуждение. Вие ще питате: „Няма ли да изгори къщата?“ Ни най-малко. Понеже къщата няма да бъде от дърво, а от стъкло. И ще пуснете ток. Ще бъде чисто. Няма да има пепел. Стане ти горещо, ще завъртиш ключа и ще имате една умерена топлина. Всичко това, което ви говоря за външния свят, ще го направят хората. Но и отвън да го направят, светът няма да се подобри. Но всичката тази инсталация можем да я направим и вътре в нашето тяло. Няма да ви трябват много въглища. Ще си имате инсталация. Отвън в бъдеще ще си носите по две жици прекарани от главата надолу под дрехите ви. И щом излезете вън, завъртете ключа. Вън има 30–40 градуса студ, но на вас е топло. През дрехите и през обу-

щата минават токовете. Токовете текат. Краката ви и ръцете ви са топли и се чудите каква е тая работа. Инсталация има.

5. Без кираджии!

Някой си направи нова къща и пуща кираджии. За да се осигурят, те направят договор и, докато не изтече договора, не излизат. Ти не си доволен от тях, искаш да напуснат къщата ти, но те не излизат. Даваш ги под съд, пак не излизат. Казват: Докато не се свърши войната, не излизаме. Какво ще правиш? Ще търпиш.

6. На 10 години в нова къща.

Нашият живот трябва да мине през огън, да се преустрои и прекристализира, и тогава ще добие нова форма. Тогава ще имаме и по-хубави къщи. Ще дойде ден, когато, след като живеем по 10 години в една къща, ще я съборим, за да направим нова. Старата къща, в която сме живели 10 години, е пълна с лоши мисли. Като се карат мъже и жени, трябва да изгорят старата къща и да направят нова; като се скарат учители и ученици в едно училище, трябва да изгорят това училище и да направят ново. Така трябва да се постъпва и в църквите. Ново училище, нова църква – това е Христовото учение. Да извадите гредата и това е Новото учение. Така пише Господ: „Ако искате да подобрите живота си, ще трябва да съборите всичко и ще градите по нови правила, без да оставяте гредата в околото си.“

7. Котка в къщата.

Има ред поверия, направиш си къща и дойде ти една котка в новата къща. Ще прокопсаш! Тая котка щом дойде, радвай се. Ще тръгне всичко напред. Може да се мисли, че това е суеверие.

III. Ролята на архитекта.

1. Природата – главният архитект.

Гледаш архитектурата на една църква и се възхищаваш от нея. Там са поставени хиляди линии и точки – нещо величествено. С часове седиш пред тази архитектура, за да намериш основния мотив. Който не разбира от това изкуство, казва, че тук има игра на линии и форми. Не е така. Това е архитектура, изкуство! За да го разберете, първо трябва да схванете някои основни линии, а оттам и основните идеи на архитектурата. Коя е основната идея в архитектурата, това не знае и самият архитект.

Например, строиш къща. Ако си архитект, веднага взимаш в съображение всички измерения – дължина, широчина, височина. После, съпоставяш лицето на къщата към дължината и височината. Като направиш всички изчисления, ще вземеш предвид обема на къщата, височината и широчината на прозорците и вратите. Значи, освен геометрия, тук е нужна и естетика. Природата е построила човешкото тяло по същия начин. И тя е взела в съображение геометрическите и аритметическите съотношения между чертите на лицето, както и на цялото тяло. Значи, човешкото тяло не е нищо друго, освен къща.

Едни къщи ви се харесват, а други – не. Казвате: Хубава къща е тази. За друга казвате, че не е хубава, намирате я сбутана, недолялана.

По отношение на живата геометрия всеки един от вас е архитект на своята къща. За вас други са градили, но въпреки това, всеки от вас трябва да работи. Казвате например, че всеки човек трябва да съгради своя характер.

Ще кажеш, че ще намериш архитект, но той не може да съгради сам къщата, трябва да намери работници. Но допуснете, че не може да намери работници. Тогава имате архитект и къщата остава несъградена. Сега вие може да имате някои мисли, но нямате работници и вашата работа остава недовършена. Да кажем, че вие може да имате една основна идея за Бога, но идеята ви е обща. Имате архитект, но с тази идея, нищо не можете да направите. Имате план, но по този план, трябва да се съгради къщата.

2. Архитектът – носител на първоначалният план (идея).

Как построяваме една къща? Трябва да имаме една идея за нея. Трябва да се направи план на къщата от архитект и тогава да се построи. Иначе ще похарчим напразно средствата си. Един инженер или архитект има един план. Той като го погледне, знае как трябва да се строи. Ти погледнеш след време, планът се е реализирал. Този чертеж е само един план, приблизително е една много проста скица за разбиране.

Сега, ние говорим за живите линии на природата, но за мнозина те остават мъртви. – Защо? – Не ги разбират. Това е все едно, да дойде някой архитект при вас, да начертае плана на къщата ви върху хартия и да започне да го обяснява. Той ви говори за размера и за разположението на стаите, за изложе-

нието на къщата, но вие нищо не разбирате. Най-после къщата започва да се строи. Вие я гледате, обикаляте около нея, и мъртвият план постепенно оживява. Вие разбирате вече, какво ще излезе. Един ден, когато къщата се завърши окончателно, архитектът ви предава ключа. Вие влизате в къщата си, нареждате я и започвате да живеете в нея. След всичко това казвате: Разбирам вече, какво представлява начертания план.

Вие искате да строите къща. Викате архитект да ви направи плана и изчисленията за количеството на потребните камъни, дървета, желязо, гвоздеи, пясък, вар и т.н. Купувате тия материали, обаче ако не направите необходимите точни съчетания, вашата постройка ще се събори и вие ще пострадате под нейните развалини.

3. Добрият и лошият архитект

Един архитект е добър, когато строи добри къщи и всички тези хора, на които е построил добре къщите, ще имат добро мнение за него. Значи, доброто мнение не е от това, което той е казал за себе си, но от това, което той е направил. Но ако той не е направил добре къщите и много пари са му дали, всеки казва: „Не ми е направил добре къщата!“ Например вие хващате такъв архитект, да ви направи къща на два етажа. Туря той гнили греди, съгражда къщата за очи, казва: „Къщата е много хубаво направена.“ Дойде един малък вятър, и къщата се събори. Питам, Господ ли направи това, или вашият архитект със своята лакомия. Ако беше турил здрави греди, тази къща нямаше да се събори.

Ако един архитект е свършил науките си, но учителят му е бил винаги снизходителен към него, каква полза от това? Дойде този архитект и вие му възложите да ви направи един план.

Той ще бъде като плана на оня, който преди десет години изгради във Варна едно здание, на което наскоро се събори една-та стена; какво щеше да стане с чиновниците, ако бяха вътре? Следователно всеки човек, който е завършил от снизхождение, ще съгради едно лъжливо учение и мислите и желанията му ще бъдат затрупани.

IV. Насоки за съжителство в Новия Изгрев.

1. Какви здания трябва да се строят?

Ни най-малко не съм съгласен да се строи на Изгрева така, както сега. Казах да се купи земя и да се направят две здания, извити в два полукръга, ориентирани срещуположно, но вие прибързахте и на тяхно място си направихте малки дървени къщи. Иначе щеше да има доста широк двор с градина и при едно общо отопление в сградите щеше да се направи икономия, а и така щеше да бъде по-хигиенично. За да се направи един малък опит с такова строителство, трябва 25 милиона лева златни или 750 милиона лева. За да се застъпят тук всички науки и изкуства, необходими са музикални салони, ателиета, лаборатории и една обсерватория за наблюдение на небето с метеорологическа станция – това ще бъде образец. За целта ни трябва най-малко хиляда декара земя, насадена с овощни дървета, като част от нея да се употреби и за малко земеделие и пчеларство. Такъв опит може да се реализира и някъде другаде. Но ако направим този опит днес, то държавата може да ни подозира – трябва едно общество на свободни хора. Изгрева е много широко понятие, може да се реализира там, където има

условия. За духовни колонии нека да се избират хубави места на Земята и да се строят малки общежития, но без заем. Погрешка е, че едни уповават само на физическото, други – само на духовното, а трети – само на умственото, а трябва едновременно да работим с физическото, духовното и умственото тяло.

2. Колко време да гостуват братя и сестри?

Преди време при мене дойде една сестра, на която Духът ѝ проговорил. От едно гледище много хубаво. Разправя ми опитността си. Тази сестра се женила, не могла да живее с мъжа си, разставила се, развела се. Има деца, и тръгнала да проповядва. Дошла тук, питала един брат може ли да живее тук на Изгрева, имало някаква къща. Казвам: „Тази къща не е моя.“ „Ама аз дойдох да взема твоето мнение.“ Казвам: „Два месеца може да живееш без пари, цяла година не може.“ „Аз ще платя.“ „Ние с кираджилък не се занимаваме, пари не вземаме за къща.“ „Аз тогава да си взема в града.“ „Свободна си, в града може да си вземеш; за два месеца може тук без пари да живееш, повече не може да седиш от два месеца, ще идеш да работиш. Господ не те е пратил тук, да седиш.“ Сега тази сестра мисли да се установи тука, като има ръководството на Бога. Туй желание да седи тук не е нейно, то е на Бога. Тя, като дойде тук, ще види, че тия сестри не са такива, каквито тя ги мисли. После те ще видят, че тя не е такава, каквата се представя. Тя ще види погрешките на сестрите, сестрите ще видят нейните погрешки. Ще се наруши хармонията. Два месеца е много. Повече от една седмица не стой. След една седмица ще видят всичките погрешки: откъде си, каква си – всичко туй ще знаят. Ако идеш някъде, за да имат хората добро мнение заради тебе, трябва джобовете ти да бъдат пълни със звонкови. Като дойде някоя сестра да те

критикува, дай ѝ един подарък. Кой как дойде, подаръци давай. Така за цяла седмица. Всички ще казват: „Много добър.“ Никой няма да каже лоша дума. Но ако не даваш подаръци, след една седмица вестниците ще пишат.

3. Високото съзнание – предпоставка за комунален живот.

Сега ще си послужи с примери от комуналния живот на някои наши братя. Идат при мене няколко братя от Стара Загора и ми казват: Решихме да образуваме една комуна, да покажем на хората, как се живее комунално. Нашата комуна ще служи за светило. Ще напуснем службата си и ще влезем да работим в комуната. Казвам на тези комунари: Слушайте, преди да разрушите старата къща; съградете нова. Ако я разрушите, де ще живеете? Следователно, не напускайте старата си служба, докато не сте постигнали новото.

Преди няколко дни дойде при мене един брат от София, който ми каза, че решил да образува една комуна, която да храни 40–50 души. Той тръгнал да държи сказки върху комуните и си мислел, че намерил разковничето на живота. Обаче, след четири-пет месеца комуната се разтури. Не е лесно да храниш 40–50 души! Любов се иска за това! Комунарите се скараха и се разделиха. След това ме питат, защо аз не оправя тази работа. – Не я оправям, защото те сами могат да я оправят. След това, друг брат от същите комунари образува втора комуна. Всички казаха: Тази комуна ще върви добре, защото братът е земеделец. И тази комуна се разтури по простата причина, че на всички липсва любов. Всеки иска да се осигури, да вземе повече от другите. Така не се решават въпросите. Тук се искат дела, проникнати от любов. Този е начинът за разрешаване на всички въпроси.

Много от вас искат да бъдат мои ученици, за да се осигурят. – Аз не осигурявам никого. И вие ще работите, както и аз работя. Аз никъде не съм осигурен. – Какво ще правиш, като остарееш? Кой ще те гледа? – Като остареея и няма какво да ям, ще погладувам малко. Ще се помъча малко, ще прекарам около 40 дена гладен, ще поритам. – Ако умреш? – Аз мога да умра и като ям, и като не ям. За мене е безразлично, дали в изобилие ще умра, или в немотия. Този въпрос не ме интересува. Не че абсолютно не се интересувам, но погледна тук, погледна там, виждам рана и казвам: Ще я превържа. Превързвам раната и продължавам работата си.

Първото нещо, което се изисква от учениците, за да се образува една комуна, е високо съзнание. Събират се заедно, за да си помагат взаимно. В много комуни, старите взимат инициатива за всичко. Те искат да заповядват на младите и то, в името на Бога. Всеки иска да прокара свои възгледи, да се наложи на останалите. Той твърди, че Духът му казал така. Други говорят от мое име и казват: Учителят каза така. Като ги слушат, някои възразяват: Чудно нещо, Учителят казва на тях едно, а на вас – друго. Какъв Учител е този? Питам: Защо не проверите това с мене, да чуете, какво съм казал и какво не съм казал? Сега съм на земята, между вас, лесно можете да проверите всичко. Друго нещо е, ако съм на онзи свят.

Как да се проповядва на българския народ, как да се просвещават българите!

Живеете между народ, който може да не е културен, може да има пороци, но трябва да бъдете търпеливи като Христос, за да му помогнете. Могат да ви прикачат много неща, но това не трябва да ви отчайва. Аз съм изследвал психологията на българите и съм дошъл до следното заключение: покрай другите добри черти в българите има една отличителна черта. Когато му проповядват каквото и да е учение, българинът най-напред иска да знае с пари ли проповядват или не. Ако му проповядваш с пари, той ще ти каже: „Аз знам защо проповядваш, за пари и аз мога да проповядвам“ и след това ти не можеш да имаш пред него никакво влияние. Българинът казва: „Не отварям вратата си за теб, аз знам защо проповядваш“, но щом научи, че проповядваш без пари, ще рече: „Защо ли проповядва той без пари, има нещо у този човек“ И той почва да изучава. Безидейното, което е с пари, го оставя настрана.

И наистина българинът е прав. Много пъти евангелистите ме питат защо нямат успех между този народ. Казвам им: „Защото проповядвате с пари! – Ами може ли без пари? – Тогава оставете тази работа на свещениците, вие не сте по-добри от тях. Но ако искате да имате успех и този народ да ви слуша, направете му добро и го оставете той да си работи.“

Всички хора днес за пари се молят. Между евангелистите имаше един фонд за усилване на проповедническото дело в България. Искаха да съберат 1 000 000 лв. за тази цел. Много добра идея, но и един милион да съберат, работата няма да върви; и два милиона да имат, пак няма да върви; и сто милиона

да имат, пак няма да върви. Работите с пари не вървят. Аз ви казвам: дотогава, докато Словото Божие се проповядва с пари, работата няма да върви. Онзи проповедник, който проповядва за пари, внася отрова в ума си. Той трябва да проповядва за Бога от Любов. Онзи пък, който работи за Бога без пари, Бог ще помисли за него. Чудни са съвременните хора! Ако аз съм шивач и ушия някому дреха от любов, той няма ли да ми плати нещо? – Все ще ми плати. Най-малкото аз ще имам неговото внимание и разположение. Ако аз съм един виден цигулар и свиря на хората от любов, тези, които ме слушат, няма ли да се погрижат за мене? – Ще се погрижат. Ако ние вършим всичко за Бога от любов, знаете ли, какъв преврат ще стане в умовете и сърцата на всички хора? От такива велики души се нуждае Бог. И ние се нуждаем от Божествения Дух. Христос, това е Бог, Който се разкрива в света. Христос, това е Любовта, която вече хлопа на всяка врата: и на вратата на проповедници, и на вратата на спасители, и на вратата на бащи и на майки, и на вратата на слуги и на господари, и на вратата на всички съзнателни души. Христос днес хлопа на всички врати и пита: „Готови ли сте да извършите това, което аз едно време извърших?“